

Πότε τρελλά, χαϊδιάρικα και πόντ' άγριευμένα,
Έρχονται, πάνε, σδύνουνε 'στά βότσαλ' όλοένα...

Και 'μεις δαρμένα κύματα π' άνεμοζάλες σπρώχνουν,
Έστό άκρογιάλι τής ζωής μιá 'μέρα σταματούμε,
Τού κάκου 'κεί γυρεύοντας άνάπανσι να βρούμε...
Πλακώνουν κύματα θεριά 'πό πέρα και μās διώχνουν !

Χίλια πειό πίσω άκράτητα άπάνω τους όρμάνε,
Μ' άμέσως άλλα φτάνουνε, τά 'σάρωσαν και πάνε...

Και 'στον κρυστάλλινο γιאלό τά κύματ' όλοένα
Έρχονται, πάνε, σδύνουνε, άφροστεφανωμένα...

(Άθηναι, 1900)

ΜΕΝΕΞΕΔΕΝΙΑ

Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ύποδουλό τήν τέχνην εις τήν όρεξιν του κοινού,
ό δέ άριστοτέχνης επιβάλλει τήν τέχνην εις αυτό.

✚ Το σχέδιον δίδει τήν μορφήν εις τά ύντα, τó δέ χρωμα τήν ζωήν. Το
πρώτον κρίνουσιν οι άριστοτέχναι, τó άλλο ó κόσμος.

✚ Υπάρχουσιν άνοησίαι, ός θά εξηγόραζεν άκριβά άνήρ πνευματώδης.

✚ Έκπληττόμεθα έκ τής άμαθείας των άλλων και ουχι έκ τής ήμετέρας.

✚ Πολιτισμός καθαρώς βιομηχανικός και επιστημονικός θά ήτο βαρβαρότης
τρομερωτέρα τής άρχαίας.

✚ Οι άνθρωποι οι άύστηροι έν τή έκτελέσει των καθήκόντων αυτών, είναι
συνήθως οι προσηγέστεροι έν τή κατ' ιδίαν αυτών συναναστροφή.

✚ "Ιδιον γενναίου άνδρός είναι να προτιμα τον κίνδυνον, όταν δέν δύναται
να τον άποφύγη, τρελλοθ δέ να ρίπτηται εις αυτον άνευ άνάγκης.

✚ Αι εύγενεις ψυχαι δέν διστάζουσιν άπέναντι μόχθων και θυσιών, όταν πρό-
κηται περι τής πατρίδος. Πρώτοι δίδουσι τó παράδειγμα.

✚ Το παρελθόν είναι ή πρόβρρησις του μέλλοντος.

✚ «Συμφέρι ή άλήθεια να λέγηται στο τέλος» κατá τήν κοινήν ιδέα, έν-
τευθεν δέ ή άφορμή δι' ήν δυσκόλως εύρίσκει τις άνθρωπον λέγοντα τήν άλή-
θειαν έξ άρχής τής όμιλίας του.

✚ Όπόταν τά ήθη δέν είναι σύμφωνα πρós τήν συνείδησιν, σπανίως ή συν-
είδησις ύπερνικα.

✚ Έκαστος έννοει τó δικαίωμα και τήν ύποχρέωσιν, αλλά τó μέν δικαίωμα
θέλει δι' έαυτον, τήν δέ ύποχρέωσιν δια τούς άλλους.

☞ Ἡ ἀδυναμία πρὸς τὴν ἀγάπην τῆς ζωῆς εἶναι ἀδυναμία πρὸς τὴν ἀγάπην τοῦ καθήκοντος.

☞ Ὁ βίος καθίσταται ἐπαχθῆς εἰς τὸν μὴ δυνάμενον νὰ ζήσῃ παρ' ἄξιαν.

☞ Ὅ,τι δίδει τις πρὸς τοὺς γονεῖς του εἶναι ἐξόφλησις χρέους.

☞ Ἡ συνείδησις εἶναι φάρος ἀληθοῦς φωτός.

☞ Πρὸ 224 ἐτῶν τῇ 17ῃ Φεβρουαρίου ἀπέθανεν ὁ Μολλιέρος ἐν Παρισίοις.

☞ Αἱ Ὠραῖαι Τέχναι δὲν παράγουσι τὰ χρηστά ἤθη· χρησιμεύουσιν ἀπλῶς ὡς ὑποδείγματα.

☞ Ὁ ἄνθρωπος διέρχεται τὸν βίον κατασκευάζων ἀλύσεις, ἃς παραπονεῖται φέρων.

☞ Ὁ Ἰούλιος Βέρν, προσπαθῶν πάντοτε, ἵνα μὴ ἀπομακρύνηται, ὁπότεν γράφει, τῶν ἐπιστημονικῶν ἀληθειῶν, γράφει τὰ μυθιστορηματὰ του ἐντὸς μικροῦ δωματίου πλήρους ἐκ γεωγραφικῶν χαρτῶν, ἤλεκτρικῶν συσκευῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἐργαλείων.

☞ Ὁ Μονταὶν λέγει: «Ὁ κόσμος εἶναι πάντοτε πλήρης φλυαρίας. Σχεδὸν δὲν εἶδα ἄνθρωπον μέχρι τοῦδε, ὅστις νὰ μὴ προτιμᾷ νὰ φλυαρῇ παρὰ νὰ σιωπᾷ.»

☞ Ἐν γένει ἡ θυσία τοῦ ὕπνου τῆς νυκτὸς εἰς τοὺς γέροντας ἀποβαίνει θανατηφόρος· πρέπει νὰ κοιμῶνται ἐνωρίς, διότι ἡ ἀνάπαυσις αὕτη ἐνδυναμώνει αὐτοὺς τὰ μέγιστα.

☞ Οἱ γέροντες πρέπει νὰ ἐπιδιώκωσι τὴν συναναστροφὴν τῶν νέων· οἱ γέροντες μετὰ τῶν γερόντων ὑποχονδριάζουσι περισσότερον.

☞ Οἱ γέροντες πρέπει νὰ ᾧσι καθαροί, ὅπως παρατείνωσι τὴν ζωὴν.

☞ Ὅχι· ἐγωῖσται. Ὁ ἐγωῖσμός εἶναι φυλακὴ, ἐν ᾗ ἡ ψυχὴ τοῦ γέροντος ἀτροφεῖ.

Θ Λ Ο Γ Ε Λ Α

ΘΛΟ ΓΕΛΑ! Θάρρεις; καὶ στὰ λακκάκια —Μὲ πέθανες! —Τῆς βλέω· καὶ γελᾷ!
 ποῦ βλέπεις στὸ δροσάτο μάγουλό της Ὅρκιζεται ποτέ της νὰ μὴ κλάψῃ·
 ἔγουν φωληὰ τὰ γέλοια, σὰν πουλάκια λέει, δὲν ἔμαθε ποτέ της νὰ πονᾷ
 καὶ κελαδοῦν σκοπό των τὸ σκοπὸ της καὶ δὲν τὴ μέλει τί καρδιᾶς θὰ κάψῃ.

Ὠϊμέ! Τὴν εἶδα δάκρυα νὰ χύνη,
 νὰ πνίγῃ τὸ αἰώνιό της χάχα...
 γιατί... στὴν τραχηλιά της εἶχε μείνει
 μιὰ σοῦφρα ἀσιδέρωτη μονάχα!

† ΚΛ. Ν. ΤΡ...

☞ Ὅχι· κακοί. Ἡ κακία φθείρει τὴν υἰεῖαν, ἐν ᾗ ἡ ἀγαθότης παρατείνει τὴν ζωὴν

☞ Πρέπει νὰ ἐργάζωνται μετρίως σωματικῶς καὶ διανοητικῶς.

☞ Ὁ γέρων πρέπει νὰ ᾧναι πάντοτε ἀκριβῆς ὡς ὠρολόγιον· ἐργασία, ἀνάπαυσις, περίπατος, φαγητόν, γεροντικοὶ πόθοι, εἰς τὴν ὥραν του ἕκαστου καὶ ἐκάστη ὥρα εἰς τὸν προορισμόν της.

☞ Ὁ γέρων ἀγρυπνῶν τὴν νύκτα καὶ κοιμώμενος τὴν ἡμέραν, τάχιστα θὰ κοιμηθῇ καὶ τὸν αἰώνιον.

☞ Οί γέροντες εἰσὶ ξενοδοχεῖον τῶν κακῶν : Τηροῦντες ἀκριβῶς τοὺς ὑγιεινοὺς μόνον κανόνας, ἄς ἀποφεύγῃσι τὰ φάρμακα.

☞ Ἡ καλλιτέρα χρῆσις τοῦ πνεύματος εἶναι ἡ ἐκ τῆς εὐφυΐας τῶν ἄλλων ἀπόλαυσις.

☞ Οὐδὲν ἐπαχθέστερον τῆς εὐγνωμοσύνης, ὅταν ὀφείλεται πρὸς ἀχαρίστους.

☞ Οἱ αἰῶνες εἶναι τὰ ἔτη τῶν ἐθνῶν.

Ο ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΤΗΣ AMAZONOS

ΤΑΝ ἡ ἄμαξα ἡ φέρουσα τοὺς τέσσαρας φίλους ἀφῆκε τὸ Γκάρτνερ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν μικρὰν κοιλάδα τοῦ Μπουῦχγερ, αἰφνιδίως τὸ βῆμα τῶν ἵππων ἀνεκόπη καὶ ἡ ἄμαξα ἠλάττωσε τὸν δρόμον τῆς.

Οἱ ἐπιβάται μολονοῖ: δὲν ἐβιάζοντο καὶ ἤθελον ν' ἀπολαύσουν τὸ ὠραῖον θέαμα, οὐχ ἦττον ἐξεπλάγησαν καὶ ἠρώτησαν τὸν ἀμαξηλάτην·

— Διατί βραδύνεις ;

— Ἔρχονται καὶ ἄλλοι, εἶπε, καὶ ὁ δρόμος εἶναι στενός.

Οἱ τέσσαρες φίλοι ἔκυψαν ἀπὸ τὰς θυρίδας καὶ παρετήρησαν.

Τῷ ὄντι ἀπὸ τὸ ἀντίθετον μέρος τῆς ὁδοῦ ἤρχοντο δύο ἵππεις, εἰς νέος κομψοῦ καὶ ἐπιμεμημένου ἐξωτερικοῦ καὶ μία ξανθὴ ἄμαξων ἐπιβλητικωτάτης ὠραιότητος, οἱ ὁποῖοι κρατοῦμενοι ἀπὸ τὰ χέρια ἐθαύμαζον τὸ πανόραμα τῆς κοιλάδος.

Ὅταν ἡ ἄμαξα διήλθε πρὸ αὐτῶν ὁ Μοντελαὶ ἀντήλλαξε χαιρετισμὸν μετὰ τῶν δύο ἵππέων.

— Ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ δύο ἵππεις τὸν ἠρώτησαν οἱ σύντροφοί του; Θυμασίον ζευγάρι ἀλήθεια· καὶ βεβαίως καὶ εὐτυχεῖς ζευγάρι !

— Καὶ τοὺς πρέπει νὰ ᾔηται εὐτυχεῖς, εἶπεν ὁ Μοντελαί. Ὀλίγοι ἄνθρωποι θὰ ᾔσαν διατεθειμένοι νὰ περάσουν ἀπὸ τὴν δοκιμασίαν, τὴν ὁποῖαν ἐπέρασαν αὐτοί.

— Ἄ !

Ἡ περιέργεια ὄλων εἶχε κορυφωθῆ.

— Θὰ μας 'πῆς τοῦλάχιστον τὴν ἱστορίαν των ;

— Εὐχαρίστως. Πρὶν ὅμως ἀρχίσω, εἰπῆτέ μου ποῖος ἀπὸ ὄλους σας ἐγνώρισεν εἰς τὸ Παρίσι τὸν Σέργιον Μπαρίν ;

— Ποῖος; Ἐγώ.